

עת"א 16166/01/16 - פרנסואה אבוטבול נגד שרות בתי הסוהר- מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 16166-01-16 אבוטבול(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת דבורה עטר
עותרים	פרנסואה אבוטבול (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

1. לפני עתירה שעניינה הגדלת תדירות ומשך הביקורים של בנו הפעוט של העותר (להלן: "הבן").
 2. העותר מרצה מזה עשר שנים עונש מאסר עולם שטרם נקצב. במהלך התקופה ריצה העותר את מאסרו בהפרדה ארצית, באגף השמור ובעת האחרונה הועבר לאגף הדתי תורני.
 3. לטענת ב"כ העותר מאז שהועבר העותר לאגף התורני חלה הרעה בביקורים באופן שהעותר זוכה עתה לשהות במחיצת הבן מידי חודש למחצית השעה בלבד וסה"כ 6 שעות בשנה לעומת 12 שעות בשנה להן היה זכאי בעת ששהה באגף השמור.
- ב"כ העותר עתרה להורות למשיב להשיב את מצב הביקורים לקדמותו ולאפשר לעותר לשהות במחיצת הבן 12 שעות בשנה, אף בשים לב לאי היותו זכאי ליציאה לחופשות כאסירים אחרים.
- בנוסף טענה ב"כ העותר כי עד גיל שנה זכאי קטין להתלוות לאמו לביקורי התייחדות. כמו כן כי מעל מגיל 6 ניתן מענה לצרכיו של קטין בפרויקט "פרח", שתכליתו העמקת הקשר בין האסירים לילדיהם, במסגרתו מתאפשר לקטין לשהות במחיצת אביו 6 שעות נוספות. ואולם לבן, שאינו מצוי בטווח גילאים זה, לא ניתן כל מענה ועל כן עתרה לאפשר לו לשהות במחיצת העותר 6 שעות נוספות, כמקובל בפרויקט "פרח".

4. ב"כ המשיב טען כי הביקורים להם זוכה העותר כמו גם זכויות יתר האסירים, נגזרות מתנאי ההחזקה באגפים השונים כמפורט בפקנ"צ 04.42.00 (להלן: "**הפקודה**"). לפיה ניתן לבחון ביקור פתוח אחת לשבועיים וכן תוספת ביקורים, בהתקיים אחת העילות שבסעיף 8 לפקודה, שעניין הצטיינות, המלצת עובד סוציאלי או רב לאור נסיבות משפחתיות המצדיקות הגברת הקשר עם המשפחה. זאת תוך שמירה על עקרון השוויון ומניעת פגיעה בזכויות אסירים אחרים.
5. בדיון מיום 03.05.16, הורה בית המשפט (כב' הש' רגי'ניאנו) על קבלת חוות דעת שירות הרווחה בקהילה וזו התקבלה עובר למועד הדיון הנדחה, 12/7/16 (להלן: "**חוות הדעת**").
6. ב"כ העותר הפנתה לחוות הדעת ועתרה לבית המשפט לאמץ את המלצותיה ולהורות על העלאת מכסת הביקורים בהתאם להוראות הפקודה ונוכח הרגרסיה שחלה במצבו של הקטין, לאחר ששעות הביקור פחתו.
7. העותר טען כי מצבו אינו שקול למצבם של אסירים אחרים, נוכח תנאי החזקתו ואי עמידה בקריטריונים של יציאה לחופשה ועל כן אין לגזור גזירה שווה מעניינם לעניינו ועתר להורות על קבלת העתירה.
8. הוסכם בין הצדדים כי יש ליזום שיח בין גורמי הטיפול בקהילה לבין גורמי הטיפול בבית הסוהר, על מנת שאלה האחרונים יבחנו את טובת הבן ויגבשו המלצותיהם וכיצד ניתן ליישמן בין כותלי בית הסוהר.
9. בדיון מיום 13.09.16, טען ב"כ המשיב כי הגורמים המקצועיים סבורים שאין צורך במפגשים טיפוליים. ואולם נוכח חסך של הבן בדמות אב הומלץ על ביקורים ארוכים יותר, בתדירות גבוהה יותר. בהקשר זה נטען כי על העותר לפנות בבקשות מתאימות, שתישקלנה על ידי המשיב, על פי התקופות הקבועות בפקודה.
10. ב"כ העותר עתרה לבית המשפט לגבש מראש מתווה הולם, הכולל אישור ביקורים למפרע, אחת ל-3 חודשים.
11. לאחר שנתתי דעתי לסך כל טיעוני הצדדים, לאמור בחוות הדעת ולעמדת הגורמים המקצועיים של בית הסוהר מצאתי כי קמות נסיבות משפחתיות המצדיקות הגברת הקשר בין העותר לבן, כמפורט בפקודה.
- לאורן, מצאתי לקבל את העתירה ולהורות כי משך כל ביקור של הבן אצל העותר יוארך במחצית השעה וזאת למשך שישה חודשים, זאת על פי נהלי שב"ס והתנאים שנקבעו בהקשר לאותו ביקור.

ניתנה היום, כ"ה תשרי תשע"ז, 27 אוקטובר 2016, בהעדר הצדדים.

